

δένδρον κοκκυμηλέα, προύμνη ἢ ἐμβολιαζομένη (prunus insititia) τῆς τάξεως τῶν ροδανθῶν (rosaceae): Ἔχομε 'ς τὴν αὐλαία μουνά ἕνα ἀγουστοκοιτῶνέμελο Πόντ. (᾽Οφ.) Συνών. αὐγουστοπουρνελλεῖα. [**]

αὐγουστόμελο τό, ἀμάρτ. αὐουστόμελο Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὖσ. *Ἀῦγουστος* καὶ *μέλι*.

Τὸ κατ' Αὔγουστον λαμβανόμενον ἐκ τῶν κυψελῶν μέλι.

αὐγουστόμηλο τό, Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τῶν οὖσ. *Ἀῦγουστος* καὶ *μήλο*.

Εἶδος μήλου ὠριμάζοντος κατ' Αὔγουστον.

αὐγουστοπούλλι τό, ἀμάρτ. αὐγουστιουπούλλ' Στερελλ. (Ναύπακτ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. *Ἀῦγουστος* καὶ *πούλλι*.

Πτηνὸν ἀποδημητικὸν ἐμφανιζόμενον εἰς τὰ ὄρεϊνά μέρη κατ' Αὔγουστον μῆνα.

αὐγουστοπουρνεῖλλα ἡ, ἀμάρτ. αὐουστοπουρνεῖλλα Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὖσ. *Ἀῦγουστος* καὶ *πουρνεῖλλα*.

Ὁ καρπὸς τῆς αὐγουστοπουρνελλεῖας, ὁ ἰδ. Συνών. αὐγουστοκοκκύμηλο 1.

αὐγουστοπουρνελλεῖα ἡ, ἀμάρτ. αὐουστοπουρνελλεῖα Ρόδ.

Ἐκ τῶν οὖσ. *Ἀῦγουστος* καὶ *πουρνελλεῖα*.

Ἀῦγουστοκοκκύμηλο 2, ὁ ἰδ.

Ἀῦγουστος ὁ, λόγ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἰν. Τραπ. Χαλδ.) *Ἀῦγουστος* βόρ. ἰδιώμ. *Ἀῦγουστος* Καππ. (Φερτ.) *Ἀῦουστος* Ἰων. (Κρήν. Καράμπ. Σμύρν.) Χίος (Ἐλάτ.) *Ἀῦουστος* Καππ. (Φερτ.) *Ἀγουστος* σὺνηθ. καὶ Καππ. (Σινασ.) Πόντ. (᾽Οφ. Σάντ.) *Ἀγουστος* βόρ. ἰδιώμ. *Ἀγουστε* Τσακων. *Ἀγουστο* Καλαβρ. (Μπόβ.) *Ἀγουστος* Καππ. (Ἀνακ.) *Ἀγ'στους* Λήμν. *Ἀχ'στους* Ἰμβρ. Λέσβ. κ.ά. *Ἀκ'στος* Δαρδαν. (᾽Οφρύν.) *Ἀκ'στος* Θεσσ. Θράκ. (Μάδυτ.) Λέσβ. Σκόπ. κ.ά. *Ἀουστος* Ἀνδρ. Εὐβ. (Κάρυστ.) Θήρ. Ἰων. (Ἐρυθρ. Κάτω Παναγ. Κρήν.) Κάλυμν. Κάρπ. Κάσ. Κύπρ. Κῶς Μεγίστ. Μῆλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Κινίδ.) Νίσυρ. Πάρ. Ρόδ. Σέριφ. Σύμ. Χίος (Καλαμ.) *Ἀουστο* Ἀπουλ. *Ἀουστους* Εὐβ. (Στρόπον. Ἀγία Ἀνν.) Θεσσ. (Ἀλμυρ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. *Ἀουστος* Ἀνδρ. Μεγίστ. Σύρ. *Ἀουστες* Σκῦρ. *Ἀυγαστος* Α.Ρουμेल. (Φιλίππου.) Μακεδ. (Σέρρ.) *Ἀγιστρους* Λέσβ. *Ἀλουστος* Σύμ.

Τὸ μεταγν. ὄν. *Ἀῦγουστος*. Ὁ τύπ. *Ἀλουστος* ἐκ παρετυμ. πρὸς τὸ ἐπίθ. *ἄλουστος*, διότι κατὰ τὰς δεκαπέντε πρώτας ἡμέρας δὲν λούονται εἰς τὴν θάλασσαν.

1) Ὁ ὄγδοος μὴν τοῦ ἔτους κοιν. καὶ Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ.) Καππ. (Ἀνακ. Σινασ. Φερτ.) Πόντ. (Κερασ. Οἰν. ᾽Οφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων.: *Ἡρθε-μπήκε-πέρασε ὁ Αὔγουστος* κοιν. *Ἐμπαν-ἔβγαν Αὔγουστ'* (ἀρχομένου, λήγοντος τοῦ Αὔγουστου) Τραπ. Χαλδ. || Γνωμ. *Κάθε πρᾶμα 'ς τὸν καιρὸ του καὶ ὁ κολοῖός τὸν Αὔγουστο* (ἐκαστον πρᾶγμα ἐν τῷ ὑπὸ τῆς φύσεως ὠρισμένῳ χρόνῳ λαμβάνει ὑπόστασιν ἢ πρέπει νὰ συντελεῖται) κοιν. *Κάθε πρᾶμα 'ς τὸν καιρὸ του καὶ τὸν Αὔγουστο σταφύλι* (συνών. τῷ προηγουμένῳ) πολλαχ. Ὁ *Ἀῦγουστος εἶν'* ὁ μῆνας ποῦ τρέφει τοὺς ἔντεκα (διὰ τὴν κατ' αὐτὸν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν) πολλαχ.

Ἀγουστε, καλέ μου μῆνα, νά 'σουν δυὸ φορὲς τὸ χρόνο! (συνών. τῷ προηγουμένῳ) πολλαχ.

Μακάρι σὰν τὸν Ἀουστο νά 'ταν οἱ μῆνες οὗλοι!

(θεωρεῖται ὁ κατ' ἐξοχὴν εὐτυχισμένος μῆνας ἐνεκα τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν) Κάρπ.

Τ' *Αὔγουστον* καὶ τοῦ *Γεναριοῦ* τὰ δυὸ λαμπρὰ φεγγάρια (ὅτι κατὰ τοὺς δύο τούτους μῆνας ἡ σελήνη λάμπει ἐξαιρετικῶς) Λευκ.

Γενάρι νύχτα φύλαε, τ' Αὔγουστον μεσημέρι (ὅτι τότε μάλιστα ἐπηρεάζεται τις ὑπὸ τῶν ἐξωτικῶν αὐτόθι).

Ἀπὸ Ἀγουστο χειμῶνα | καὶ ἀπὸ Μάρτι καλοκαίρι (ὅτι τὰ πρῶτα ψύχη ἐμφανίζονται κατ' Αὔγουστον καὶ οἱ πρῶτοι καύσωνες κατὰ Μάρτιον) πολλαχ.

Ἀπὸ Μάρτι καλοκαίρι | καὶ ἀπὸ Ἀουστο χειμῶνα (συνών. τῷ προηγουμένῳ) Κάρυστ.

Ὁ *Ἀουστος* ἐπάτησεν, ἄκρια τοῦ χειμῶνα (συνών. τῷ προηγουμένῳ) Ρόδ.

Ἐπάτεσαμ' 'ς σὸν Αὔγουστον καὶ 'ς σὴ θονί' τὴν ἄκραν (συνών. τῷ προηγουμένῳ) Χαλδ. *Ἀῦγουστος ἄβροχος, μουστος ἄμετρος* Εὐβ. (Χαλκ.) Πελοπ. (Ἀρχαδ.)

Τοῦ *Αὔγουστου* τὸ νερὸ | ἡ σκορδούλλα τῶν ἐλαιῶν (ὅτι αἱ κατ' Αὔγουστον βροχαὶ εἶναι ἐπιβλαβέσταται εἰς τὴν καρποφορίαν τῶν ἐλαιῶν) Κρήν.

Μαροῦ φωτιά δὲ μ' ἔκαψε μηδὲ τ' Ἀγούστου λάβρα (ὅτι οἱ κατ' Αὔγουστον ἢ κατὰ Μάιον καύσωνες δὲν εἶναι ἰσχυροὶ) Κύθν.

Μῆε τὸν Ἀουστο κρασᾶς μῆε τὸ Μάι σιτηρᾶς (ὅτι κατ' Αὔγουστον ἐξαντλεῖται ἡ ἐσοδεία τοῦ οἴνου καθὰ κατὰ Μάιον ἢ τοῦ σίτου) Κάρπ.

Τ' *Αὔγουστον* τὰ βορρέασματα τὸ Μάι ἀναθυμῶνται (ὅτι ἡ εὐκρασία τοῦ Αὔγουστου εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν τοῦ Μαΐου) Κρήτ. || Ἄσμ.

Ποῦ 'χει κατάρα γονικὴ τὸ Μάι εἶν' ἀργάτης, τὸν Ἀουστο χοιροβοσκὸς καὶ τὸ Γενάρι ναύτης Ἀνδρ. β) Μετων. πολλὰ κέρδη ὅθενδήποτε προερχόμενα Κεφαλλ.: *Ἐφέτος ἔχω Αὔγουστο. Αὐτὸς ἔχει πάντα Αὔγουστο* (πάντοτε κερδίζει). 2) Ἡ καιομένη πυρὰ κατὰ τὴν πρώτην Αὔγουστου Καππ. (Φερτ.)

αὐγουστοταγίζω ἀμάρτ. αὐουσταταίζω Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. *Ἀῦγουστος* καὶ τοῦ ρ. *ταγίζω*.

Παρέχω κατ' Αὔγουστον ἱκανὴν τροφήν εἰς τὰ ὑποζύγια: Γνωμ. *Ἀὔγουστοταίξε, γεναροκαβαλλήκα* (ὅτι τὰ ὑποζύγια πρέπει νὰ τρέφονται καλῶς πρὸ τοῦ χειμῶνος διὰ νὰ εἶναι κατ' αὐτὸν ἀκμαῖα).

αὐγουστόχορτο τό, Κέρκ. Πελοπ. (Δημητσάν.)

Ἐκ τῶν οὖσ. *Ἀῦγουστος* καὶ *χόρτο*.

Τὸ ἀγριόχορτον δορύκνιον τὸ πεντάφυλλον (dorycnium pentaphyllum) τῆς τάξεως τῶν ψυχανθῶν (papilionaceae) ἀνθοῦν κατ' Αὔγουστον. [**]

αὐγωπά ἐπίρρ. Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. **αὐγωπός* < *αὐγή*.

Κατὰ τὴν αὐγὴν περίπου: *Αὐγωπά 'λα* (ἔλα).

αὐθάδεια ἡ, λόγ. κοιν. αὐτάδεια Ζάκ. Σάμ. κ.ά. αὐτάβεια Κέρκ.

Τὸ ἀρχ. οὖσ. αὐθάδεια.

1) Προπέτεια, ἀκράτεια γλώσσης: *Δείχνω αὐθάδεια*. Εἶδες αὐθάδεια ποῦ τὴν ἔχει; Συνών. αὐθαδοσύνη.

2) Ἐπιρρηματ., μεθάρος Ζάκ.: Ἄσμ.

Ἐύπνησε, ἀφέδρα καὶ κυρά, μαννὰ καὶ ἀναχαρά μου, ποῦ 'γὼ αὐτάδεια ἔρχουμαι ν' ἀκούσης τὴ λαλιά μου.

αὐθάδης ἐπίθ. λόγ. κοιν. αὐθάδιος Θράκ. (Μυριόφ.) αὐθάδιους Θράκ. (Μάδυτ. κ.ά.) εὐτάδιος Μύκ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. αὐθάδης.

